

RAPORT Z MONITORINGU OGÓLNOPOLSKIEGO PROGRAMU POLSKIEGO RADIA S.A. PROGRAM PR24

NADANEGO W OKRESIE 24-30 kwietnia 2017 ROKU

POD KĄTEM:

1. OCENY OFERTY PROGRAMOWEJ, W TYM SPOSOBU REALIZACJI ZADAŃ PROGRAMOWYCH NADAWCY PUBLICZNEGO, OKREŚLONYCH W ART. 21 UST. 1 USTAWY Z DNIA 29 GRUDNIA 1992 R. O RADIOFONII I TELEWIZJI ORAZ W ROZPORZĄDZENIU KRRIT Z 27.04.2011 ROKU
2. STOPNIA REALIZACJI UZGODNIONYCH PRZEZ NADAWCĘ Z KRRIT PLANÓW PROGRAMOWYCH NA ROK 2017

CZĘŚĆ D – OPISOWA OCENA JAKOŚCI PROGRAMU

Na zlecenie
Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji
ZP/1/DMP/2017

Spis treści

Zakres i metodologia badania.....	3
Zakres.....	3
Metoda	3
D. Opisowa ocena jakości programu	18
Walory i mocne strony.....	18
Niedostatki i słabe strony	19
Ocena realizacji zasad pluralizmu, bezstronności i wyważenia	19

Zakres i metodologia badania

Zakres

Badanie objęło zawartość ogólnopolskiego programu Polskiego Radia S.A. PR24 nadanego w okresie od 24 do 30 kwietnia 2017 roku, a więc tygodniową próbę programu. Celem badania było dokonanie oceny jakości oferty programowej oraz sposobu realizowania planów programowych na rok 2017 uzgodnionych z Krajową Radą Radiofonii i Telewizji.

Ocenie jakościowej zostały poddane także wyemitowane w badanym okresie audycje informacyjne i publicystyczne, w szczególności realizacja przez nadawcę wymagań wskazanych w art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz.U.2016.639 ze zmianami) tj. zachowanie pluralizmu, bezstronności, wyważenia i niezależności.

Badana próba obejmowała łącznie 168 godzin nagranych programu.

Metoda

Zgodnie z wytycznymi zawartymi w Załączniku nr 1 do umowy (rozdział II, p. II) raporty z analizy mają zawierać cztery części:

- Strukturę gatunkową programu (Część A)
- Opis zawartości programu (Część B)
- Opisową ocenę realizacji planów programowych (Część C)
- Opisową ocenę jakości analizowanego programu (Część D).

Ad. D

Na ocenę jakości programu składa się wiele czynników. Niektóre z nich mają charakter mierzalny a zatem całkowicie wolny od wady subiektywizmu. Większość czynników wpływających na jakość ma jednak charakter niewymierny, choć możliwy do oszacowania w ocenie jakościowej. Ta wieloczynnikowość oceny jakości programu powoduje potrzebę

konstruowania narzędzi do jak najlepszego ujęcia i zdefiniowania podstawowych zmiennych wpływających na jakość programu i poszczególnych jego składowych. Zadanie to dotyczy przede wszystkim audycji informacyjnych i publicystycznych, które wprost, na mocy zapisów ustawy o rtv, muszą spełniać określone wymogi obiektywizmu, zawarte w zasadach pluralizmu, niezależności, bezstronności i wyważenia.

Dodatkowym utrudnieniem w konstrukcji i operacjonalizacji metody oceny jakości programu jest brak obiektywnego wzorca, mogącego stanowić punkt odniesienia w analizie porównawczej. Badania prowadzone nad jakością przekazu medialnego, w tym te zlecane przez KRRiT, miały zwykle charakter analiz porównawczych, w których wybrana próba z korpusu audycji jednego typu obejmowała kilku nadawców¹. Analiza programów nadawcy publicznego sprowadzała się najczęściej do badań nad zmianą struktury gatunkowej programu².

Trudność w skonstruowaniu narzędzia kompleksowej i obiektywnej oceny jakości programu, o której mowa powyżej polega na tym, że punktem odniesienia do analizy jakościowej programu powinien być jakiś modelowy zestaw cech składających się na idealny wzór z punktu widzenia cech założonych w zasadach pluralizmu, niezależności, bezstronności i wyważenia. Taki archetypiczny wzór, idealny model, optymalny fenotyp nie istnieje. Analiza jakości programu w zakresie wypełniania przezeń misji jest więc przybliżeniem, polegającym na wyodrębnianiu wskaźników, możliwych do intersubiektywnego ich wyznaczania lub mierzenia. Następnie na przypisaniu tych wskaźników jako jednostek operacjonalizujących do czynników (najlepiej uzyskanych w starannej analizie czynnikowej), które są zdefiniowane jako elementy zakładanego efektu jakości programu.

¹ Por. badanie Macieja Mrozowskiego i Tatiany Papadiak—Kuligowskiej (Ekspertyza programów informacyjnych głównych wydań TVP1 Wiadomości, TVN Fakty, Polsat Wydarzenia z okresu 4.02.2016 r. do 11.02.2016 r.)

² Zob. Tomasz Mielczarek, Misja czy komercja – Ewolucja programu Telewizji Polskiej S.A., Zeszyty Prasoznawcze, vol. 56, nr 4, Kraków 2013, Tomasz Mielczarek, Telewizja Polska SA w latach 1994-1996, Zeszyty Prasoznawcze, nr 3/4, Kraków 1996, Maciej Mrozowski, Kultura w telewizji publicznej: dylematy misjonarza, Zeszyty Prasoznawcze, nr 3/4, Kraków 1996.

Zleceniodawca wskazał na zestaw czynników do oceny jakości audycji informacyjnych i publicystycznych, umożliwiając jednocześnie uzupełnienie tych zestawów o własne propozycje. Wykonawca korzystając z tej możliwości dodał zarówno nowe elementy oceny, jak i sformułował algorytm liczenia sumarycznej procentowej „miary obiektywizmu”.

W rezultacie do analizy jakościowej audycji informacyjnych i publicystycznych użyte zostały następujące zestawy czynników (w tabelach uwzględnione zostały także dodatkowe wskaźniki zaproponowane przez wykonawcę).

Audycje informacyjne:

Pluralizm, bezstronność i wyważenie:

a) Liczba przekazów w jednym wydaniu;
b) Ranga/waga nadana przekazom w serwisie (np. czy na pierwszych miejscach umieszczono ważne informacje krajowe, czy też inne?);
c) Zróżnicowany dobór tematów przekazów ze względu na: geografie (świat-kraj-region) oraz opcję polityczną;
d) Zachowanie proporcji w zakresie: tematów (światowych, krajowych i regionalnych);
e) Zrównoważony udział przedstawicieli partii politycznych;
f) Zrównoważony podział czasu poświęcony poszczególnym przekazom;
g) Obecność lub brak przekazów mieszczących się w kategorii „infotainment”;
h) Obecność lub brak forszpanu (zapowiedzi) przed rozpoczęciem serwisu/dziennika;
i) Neutralność czytającego wiadomości (brak emocjonalnego stosunku do czytanych przekazów, m.in. poprzez stosowanie jednolitej tonacji głosu, a w przypadku telewizji neutralność w zakresie gestu, mimiki twarzy, nefaworyzowanie żadnego z przekazów poprzez okazywanie przychylności/życzliwości, afirmacji lub krytyki);
j) Brak neutralności czytającego (m.in. obecność słów i zwrotów nacechowanych);
k) Wyraźne oddzielenie informacji od komentarza oraz przytaczanie źródeł przekazywanych informacji;
Inne niż ww. wskaźniki zaproponowane przez Wykonawcę:

l) Zawartość informacji własnych (własne wywiady lub uzyskane wypowiedzi, własne źródła informacji, relacje korespondentów z terenu i z zagranicy)
m) Jakość techniczna audycji (słyszalność nagrań, równy poziom dźwięku, brak hałasu lub nadmiaru głosów z tła)
n) Współczynnik przystępności językowej, liczony według polskiego odpowiednika indeksu mglistości Roberta Gunninga – FOG-PL(A)

Audycje publicystyczne:

Pluralizm, bezstronność i wyważenie:

a) Liczba tematów w jednym wydaniu audycji;
b) Różnorodność tematyczna audycji (polityka, sprawy społeczne, gospodarcze, ekonomiczne, krajowe, zagraniczne, etc.);
c) Wyważenie tematów (zachowanie proporcji czasowych dla realizowanych tematów, w zależności od ich rangi);
d) Właściwy dobór uczestników audycji – obecność ekspertów w danej dziedzinie, zachowanie pluralizmu w doborze przedstawicieli partii politycznych;
e) Neutralny sposób przedstawienia uczestników audycji (bez faworyzowania/krytyki kogokolwiek);
f) Zachowanie proporcji czasowych w zakresie wypowiedzi uczestników;
g) Zachowanie przez prowadzącego roli moderatora dyskusji;
h) Niewłaściwe zachowania prowadzącego – stawianie się w roli uczestnika dyskusji, emocjonalność wypowiedzi (używanie słów i zwrotów nacechowanych), przerywanie wypowiedzi innym uczestnikom;
Inne niż ww. wskaźniki zaproponowane przez Wykonawcę:
i) Poprawność językowa prowadzącego (używanie poprawnych form wypowiedzi, wyważony styl języka, błędy, jąkanie się, powtórzenia, nieartykułowane dźwięki, niewyraźna mowa)
j) Kompetencje kompozycyjne (umiejętna kontrola tempa i potoczności audycji, metody kontrolowania dynamiki dyskusji, panowanie nad proporcjami części składowych audycji, umieszczenie audycji w kontekście ramówki – zapowiedzi, blocking i stripping). Czynnikiem ten stanowi uzupełnienie punktu „g)” arkusza oceny
k) Obraz audycji na stronie internetowej stacji.

Współczynnik przystępności językowej zaproponowany jako jeden z dodatkowych wskaźników jakości audycji informacyjnych liczony jest według polskiego odpowiednika indeksu mglistości Roberta Gunninga – FOG-PL(A). Indeks ten jest według standardów polskich (współtwórcą tego standardu jest prof. Walery Pisarek) liczony według wzoru:

$FOG-PL(A) = 0,4 * (\text{średnia liczba słów w zdaniu} + 100 * \text{stosunek liczby słów trudnych do wszystkich słów})$, gdzie A oznacza analizowaną próbę tekstu. Wyższy indeks FOG oznacza większą mglistość tekstu, do którego pełnej czytelności potrzebne jest odpowiednio wyższe wykształcenie. Przykładowo, poziom 6 tekstu oznacza przystępność na poziomie absolwenta szkoły podstawowej, poziom 12 wymaga wykształcenia na poziomie szkoły średniej.

Wykonawcy analizy opracowali także całościowy współczynnik procentowy obiektywizmu audycji WOI(A), liczony według algorytmu, będącego sumą ważoną zakodowanych wskaźników mnożonych przez przypisane im wagi.

$WOI(A) = \sum_{j=1}^n w_j * S_j(A)$, gdzie WOI(A) – oznacza wskaźnik obiektywizmu audycji A, $S_j(A)$ - oznacza wartość surową wskaźnika j dla audycji A, w_j – oznacza wagę wskaźnika j, n – oznacza liczbę wskaźników oceny.

Operacjonalizacja wskaźników, system kodowania i sędziowie kompetentni

Każdy z wymienionych w obu powyższych tabelach wskaźników podlegał dalszemu doprecyzowaniu umożliwiającemu uzyskiwanie spójności ocen różnych osób oceniających. Zdefiniowano w ten sposób system kodowania ocen liczbowych (wartości 0, 1 lub 2) w poszczególnych skalach odpowiadających wyróżnionym wskaźnikom. Dodatkowo wskaźnikom zostały nadane rangi (0,5; 1; 1,5; 2) określające wagę danego czynnika w

ocenie całościowej jakości audycji. Poniższe tabele zawierają skrótowe instrukcje kodowania i rangi/wagi wskaźników dla audycji informacyjnych i publicystycznych.

Kodowanie wskaźników jakości audycji informacyjnych

Wskaźniki według kategorii	Kodowanie	Waga indeksu
a) Liczba przekazów w jednym wydaniu;	2=średnio mniej niż 3 minuty na 1 materiał newsowy w serwisie TV a 1 minuta w radiu; 1=mniejsza liczba newsów; 0=skrajnie mała liczba newsów	1
b) Ranga/waga nadana przekazom w serwisie (np. czy na pierwszych miejscach umieszczono ważne informacje krajowe, czy też inne?);	2=pierwszy news na ważny i aktualny temat krajowy (nagłe dramatyczne zdarzenie, polityka, gospodarka) lub zagraniczny (dramatyczne zdarzenie), pierwsze cztery newsy (TV) lub dwa (PR) na temat najważniejszych kwestii danego dnia; 1=pierwszy news na ważny temat zagraniczny, pierwsze cztery newsy na temat najważniejszych kwestii danego dnia; 0=else	2
c) Zróżnicowany dobór tematów przekazów ze względu na: geografie (świat-kraj-region) oraz opcję polityczną;	2=informacje zróżnicowane geograficznie i politycznie; 1=zróżnicowanie geograficzne, wyraźna przewaga informacji na temat jednej opcji politycznej; 0=else	1,5
d) Zachowanie proporcji w zakresie: tematów (światowych, krajowych i regionalnych);	1=prawidłowe proporcje czasowe obecności tematów światowych, krajowych i regionalnych; 0=else	1

e) Zrównoważony udział przedstawicieli partii politycznych;	2=zachowana równowaga udziału przedstawicieli strony rządzącej i opozycji; 1=przedstawiciele jednej ze stron w nieznacznej przewadze; 0=obecni przedstawiciele wyłącznie jednej partii politycznej	1,5
f) Zrównoważony podział czasu poświęcony poszczególnym przekazom;	2=tematy zajmują czas według ważności; 1=nadmiernie rozszerzony jeden z newsów; 0=kilka newsów nadmiernie rozszerzonych lub skróconych	1,5
g) Obecność lub brak przekazów mieszczących się w kategorii „infotainment”;	2=brak materiałów infotainmentowych; 1=jeden materiał o nieznacznym zabarwieniu infotainmentowym w wydaniu weekendowym; 0=obecne materiały infotainmentowe	1
h) Obecność lub brak forszpanu (zapowiedzi) przed rozpoczęciem serwisu/dziennika;	2=jasne zapowiedzi (zajawki) kilku najważniejszych tematów; 1=obecne zapowiedzi ale niepoprawnie lub nieczytelnie sformułowane; 0=brak forszpanu	0,5
i) Neutralność czytającego wiadomości (brak emocjonalnego stosunku do czytanych przekazów, m.in. poprzez stosowanie jednolitej tonacji głosu, a w przypadku telewizji neutralność w zakresie gestu, mimiki twarzy, niefaworyzowanie żadnego z przekazów poprzez okazywanie przychylności/życzliwości, afirmacji lub krytyki);	2=zrównoważona tonacja głosu i poziom emocji prowadzącego; 1=neutralność w tonacji, emocjonalność gestów i mimiki lub odwrotnie; 0=nadmierna afirmacja lub negacja prezentowanych w materiale stanowisk	2

j) Brak neutralności czytającego (m.in. obecność słów i zwrotów nacechowanych);	2=brak słownictwa nacechowanego; 1=pojedyncze słowa lub zwroty nacechowane w tekstach prowadzącego; 0=nadmierna obecność słów nacechowanych	2
k) Wyraźne oddzielenie informacji od komentarza oraz przytaczanie źródeł przekazywanych informacji;	2=w pełni respektowane oddzielenie informacji od komentarza oraz poprawne przywoływanie wiarygodnych źródeł informacji; 1=oddzielenie informacji od komentarza ale błędy lub braki we wskazaniu źródła informacji albo niewiarygodne źródło informacji; 0=uchybiecie rażące jednemu lub obu zasadom rzetelnego dziennikarstwa	2
l) Zawartość informacji własnych (własne wywiady lub uzyskane wypowiedzi, własne źródła informacji, relacje korespondentów z terenu i z zagranicy)	2=więcej niż jeden news w znacznej mierze oparty o własne wiarygodne źródła informacji (setki, wywiady, relacje korespondentów); 1=jeden news z przywołaniem własnego źródła informacji; 0=brak własnych źródeł informacji	1,5
m) Jakość techniczna audycji (słyszalność nagrań, równy poziom dźwięku, brak hałasu lub nadmiaru głosów z tła)	2=doskonała jakość edytorska audycji (dźwięk, obraz, kadrowanie, montaż, obudowa graficzna); 1=wystarczająca jakość edytorska; 0=błędy techniczne	1,5
n) Współczynnik przystępności językowej, liczony według polskiego odpowiednika indeksu mglistości Roberta Gunninga – FOG-PL(A)	2=wartość FOG od 7 do 12; 1=wartość FOG od 13 do 15; 0=wartość FOG powyżej 15	1

Kodowanie wskaźników jakości audycji publicystycznych

Wskaźniki według kategorii	Kodowanie	Waga indeksu
a) Liczba tematów w jednym wydaniu audycji;	2=optimalna liczba tematów w audycji lub aspektów jednego tematu; 1=poprawna liczba tematów z nadmiernie rozbudowanym jednym z nich; 0=zbyt mała liczba tematów	1
b) Różnorodność tematyczna audycji (polityka, sprawy społeczne, gospodarcze, ekonomiczne, krajowe, zagraniczne, etc.);	2=zróżnicowanie tematyczne; 1=jeden temat dominujący z wieloma wyraźnie wyróżnionymi aspektami; 0=jeden temat omawiany jednoaspektowo	1
c) Wyważenie tematów (zachowanie proporcji czasowych dla realizowanych tematów, w zależności od ich rangi);	2=proporcje czasu poświęconego na poszczególne tematy (aspekty) właściwie dobrane do ich rangi; 1=nadmierny czas poświęcony jednemu z tematów (aspektów); 0=proporcje czasu na poszczególne tematy (aspekty) zaburzone	1,5
d) Właściwy dobór uczestników audycji – obecność ekspertów w danej dziedzinie, zachowanie pluralizmu w doborze przedstawicieli partii politycznych;	2=pluralizm w doborze uczestników audycji lub uzasadniona charakterem audycji obecność jednego przedstawiciela partii politycznych; 1=uczestnicy lub uczestnik audycji nie jest politykiem (ekspert); 0=nieuzasadniony brak pluralizmu w doborze gości	1,5
e) Neutralny sposób przedstawienia uczestników audycji (bez faworyzowania/krytyki kogokolwiek);	1=przedstawienie jednolite; 0=przedstawianie z komentarzem lub złośliwością	2
f) Zachowanie proporcji czasowych w zakresie wypowiedzi uczestników;	1=proporcje czasu wypowiedzi rozłożone równomiernie; 0=wyraźna przewaga czasu trwania	2

	wypowiedzi jednej z obecnych stron	
g) Zachowanie przez prowadzącego roli moderatora dyskusji;	2= pytania o fakty i o opinie, rzeczowe komentarze; 1= zadawanie wyłącznie pytań o opinie; 0= nadmierna aktywność, niepotrzebne komentarze;	2
h) Niewłaściwe zachowania prowadzącego – stawianie się w roli uczestnika dyskusji, emocjonalność wypowiedzi (używanie słów i zwrotów nacechowanych), przerywanie wypowiedzi innym uczestnikom;	2= zrównoważona tonacja głosu i poziom emocji prowadzącego, nieliczne słowa nacechowane; 1= dostrzegalna w głosie życzliwość wobec któregoś z prezentowanych stanowisk; 0= nieuzasadnione zróżnicowanie tonu i emocjonalności głosu prowadzącego, nadmierna afirmacja lub negacja prezentowanych w materiale stanowisk	2
i) Poprawność językowa prowadzącego (używanie poprawnych form wypowiedzi, wyważony styl języka, błędy, jękanie się, powtórzenia, nieartykułowane dźwięki, niewyraźna mowa)	2= bezbłędny język prowadzącego, poprawna wymowa i styl; 1= nieliczne błędy językowe; 0= błędy, jękanie się, powtórzenia, nieartykułowane dźwięki, niewyraźna mowa	1,5
j) Kompetencje kompozycyjne (umiejętna kontrola tempa i potoczności audycji, metody kontrolowania dynamiki dyskusji, panowanie nad proporcjami części składowych audycji, umieszczenie audycji w kontekście ramówki – zapowiedzi, blocking i stripping). Czynniki ten stanowi uzupełnienie punktu „g)” arkusza oceny	2= opanowana kontrola tempa audycji, jej struktury, proporcji czasowych, odniesienia do innych elementów ramówki programu; 1= nieliczne błędy w kontroli kompozycji audycji; 0= brak kompetencji kompozycyjnych, nieumiejętne prowadzenie audycji	1,5

k) Obraz audycji na stronie internetowej stacji.	2=wyczerpujące i szybko zamieszczone informacje o audycji na stronie internetowej nadawcy, czytelny dostęp do tych informacji i do zapisu samej audycji; 1= obecne informacje o audycji na stronie internetowej, ale niepełne i trudne do znalezienia; 0=brak informacji o audycji na stronie nadawcy	1
--	---	---

Rangi (wagi wskaźników) zostały nadane w efekcie badania fokusowego przeprowadzonego z udziałem grupy ekspertów z dziedziny medioznawstwa odpowiedzialnych za kontrolę jakości przeprowadzonego monitoringu. Uzyskane skalowania dwóch zestawów czynników oceny jakości (dla audycji informacyjnych i publicystycznych) dokonane przez ośmioro sędziów kompetentnych poddane zostały analizie zgodności. Zastosowana została metoda liczenia miary zgodności Alfa Krippendorfa. Uzyskany został satysfakcjonujący wynik pozwalający przyjąć nadanie wag czynnikom za uzgodnione. Wynik tego uzgodnienia zawiera się w trzeciej kolumnie powyższych tabel.

Przeprowadzone zostało następnie badanie spójności ocen sędziów kompetentnych w odniesieniu do kilku wybranych audycji pilotażowych (informacyjnych i publicystycznych). Na części z tych audycji dokonano oceny w parach sędziów oceniających, poprzez zastosowanie triangulacji. Wszystkie te testy wykazały zasadniczą spójność kodowania a zatem zgodność sędziów kompetentnych także w tym zakresie.

Algorytm obliczania „współczynnika obiektywizmu” WOI (A) wyrażany był procentowo, przy przyjęciu za 100% maksymalnych możliwych ocen do uzyskania w każdej skali. W celach ilustracyjnych, bardziej niż interpretacyjnych, autorzy badania posłużyli się słowną interpretacją wyniku procentowego, przyjmując, że ocena powyżej 90% może być uznana za „bardzo wysoką”, od 80% do 90% za „wysoką”, od 70% do 80%

za „niezbyt wysoką” a poniżej 70% za „niską”. Współczynnik WOI (A), jako wielkość liczbowa, służyła także w określeniu średnich wyników dla poszczególnych prowadzących audycje bądź czytających serwisy informacyjne, a następnie dla poszczególnych audycji osobno i sumarycznie dla obu głównych kategorii audycji.

Badana próba

Jednostką podlegającą analizie jakościowej była pojedyncza audycja, w wypadku audycji informacyjnych zwykle składająca się z szeregu newsów (wydzielonych informacji, w terminologii zleceniodawcy nazywanych „przekazami”). Ze względu na charakter i cel analizy ocenie nie podlegały pojedyncze newsy (elementy składowe audycji informacyjnych) z osobna, zatem wnioski z analizy jakościowej w mniejszym stopniu dotyczą pracy autorów pojedynczych „przekazów” (reporterów, researcherów, operatorów, montażystów), a w większym wydawców i redaktorów audycji i, w stopniu najwyższym, lektorów („anchorów”, gospodarzy audycji, czytających). W wypadku audycji publicystycznych ocena jakościowa nie dotyczy zachowania gości, zaproszonych uczestników, skupia się natomiast na pracy gospodarzy audycji i, w mniejszym stopniu, ich redaktorów i wydawców.

Do zanalizowania jakościowego badanych prób tygodniowych programu wybrano reprezentatywne próby audycji informacyjnych oraz zróżnicowane próby audycji publicystycznych. Bazą do wieloczynnikowej analizy jakościowej ze względu na pluralizm, bezstronność, niezależność i wyważenie w zakresie audycji informacyjnych jest zestaw wszystkich głównych wydań „Informacji Dnia”, nadawanych o pełnych godzinach oraz trzydniowa próba skróconych wydań tej samej audycji. Liczba analizowanych skróconych wydań programu informacyjnego została ograniczona, ponieważ wydania te w znacznie mniejszej mierze stanowią o pluralizmie, bezstronności, niezależności i wyważeniu. Jako jedno z

głównych wydań „Informacji dnia” zostało natomiast uwzględnione jego wydanie, emitowane jako część pasma „Podsumowanie dnia”.

Audycje informacyjne takie jak „Informacje gospodarcze” czy „Prognoza pogody” są serwisami specjalistycznymi (ekonomia, pogoda, sytuacja na drogach) i choć oczywiście wspierają misję informacyjną i edukacyjną nadawcy publicznego, nie stanowią o pluralizmie, bezstronności, niezależności i wyważeniu. Stanowiący zestawienie wiadomości z innych mediów „Przegląd prasy” także takiego waloru w zakresie wskazywania na spełnianie jakościowych parametrów misji nie posiada. Ostatnia z wymienionych w planie programowym audycji informacyjnych – „Magazyn informacyjny Polska do 23” – nie był emitowany w objętym monitoringiem okresie.

Dobór zestawu audycji publicystycznych do całościowego badania według zestawu parametrów oceny jakości z punktu widzenia wypełniania misji określonej w art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz.U.2016.639 ze zmianami) miał również charakter celowy, ale w wariancie kwotowym. Z wszystkich audycji publicystycznych zostały zbadane audycje o różnej formie – zarówno prowadzone przez różnych dziennikarzy w zależności od dnia, jak i mające stałego prowadzącego. Badana próba objęła audycje „Rozmowa polityczna PR24”, „Debata Poranka”, „Kulisy spraw”, „Wrózenie z faktów”, „Świat w powiększeniu”, „Świat w południe”, znalazły się audycje emitowane raz tygodniu. Różnią się one zarówno formatem (jeden lub kilku gości), doborem rozmówców (politycy, publicyści, eksperci), długością trwania, porą emisji, jak i jej częstotliwością (od emisji raz w tygodniu, przez wydania obecne na antenie od poniedziałku do piątku, aż po program emitowany codziennie, siedem dni w tygodniu).

Zatem w doborze kwotowym uwzględniono zarówno kryterium formy audycji (debata, wywiad), jak i porę nadawania (pasma poranne, pasmo popołudniowe) oraz cykliczność (audycje codzienne, audycje w cyklu tygodniowym) i dzień tygodnia (dni powszednie i weekendowe). Tak dobrana próba spełnia zatem wymogi reprezentatywności.

Opisowa ocena sumaryczna

Poza wieloczynnikową opisową analizą poszczególnych audycji, zawartą w części B raportu, podsumowane zostały uwagi zawarte w tych szczegółowych analizach dotyczące w szczególności:

W wypadku audycji informacyjnych:

- Obszaru geograficznego najczęściej obecnego w przekazie informacyjnym nadawcy.
- Najczęściej pojawiającej się tematyki i ewentualnych dysproporcji w nadanych tej tematyce rangach (miejsce w audycji, czas poświęcony).
- Gatekeepingu – obecności najważniejszych kwestii i ich atrybutów, kolejności ich umieszczenia w serwisie.
- Źródła inspiracji newsa i jego aktualności.
- Stopnia uramowienia przekazu (jednostronność lub wielostronność przekazu).
- Stopnia złożoności poszczególnych newsów (zrozumiałość całości przekazu, logika poszczególnych elementów newsa – setki, voice-over, komentarze z offu, stand-upy, wprowadzenia prowadzącego).
- Ogólnej oceny tempa i konstrukcji audycji (liczba newsów, proporcje czasu, dyscyplina w czasie rozpoczęcia i zakończenia, poprawności forszpanów).
- Formy przekazu (wiadomość czytana, relacja reporterska, relacja reporterska z setkami, relacja live, materiał archiwalny, felieton filmowy, impresja).
- Stopnia samodzielności w przygotowywaniu serwisów informacyjnych (udział materiałów i relacji własnych).
- Szerokości źródeł informacji – liczby korespondentów w terenie, liczby korespondentów z kraju i z zagranicy, informacje z mediów społecznościowych.
- Bezstronności w prezentowanych opiniach (proporcje udziału ewentualnych stron politycznych, obecność lub brak pozawerbalnych sugestii obrazem lub dźwiękiem, obecność ocen wartościujących w tekstach offu).
- Zachowania podstawowych reguł dziennikarstwa informacyjnego (zasada oddzielania komentarza od informacji, poprawne przytaczanie źródeł informacji, prezentacja faktów, ich przyczyn i skutków).

- Neutralności w czytaniu wiadomości (pod względem tonu, emocji, tempa).
- Poprawności językowej i poziomu przystępności przekazu.
- Oprawy graficznej i wizualnej (w wypadku programu telewizyjnego – infografiki, belki, animacje).
- Zdarzających się błędów konstrukcyjnych i technicznych.

W wypadku audycji publicystycznych:

- Staranności kompozycyjnej prowadzącego lub prowadzących (zapowiedź i prezentacja uczestników, liczba przerw i wypowiedzi, kontrola tempa i proporcji tematów i pojedynczych wypowiedzi).
- Zrównoważonego podziału czasu audycji (pomiędzy uczestników, pomiędzy tematy i ich aspekty).
- Neutralności i bezstronności prowadzącego (w doborze tematów, doborze uczestników, w tonie wypowiedzi, obecności emocji).
- Poprawności warsztatowej (kompetentne zadawanie pytań, unikanie komentarza, pytanie o fakty i opinie).
- Poprawności językowej w zakresie wymowy, formy wypowiedzi, mowy ciała, intonacji).
- Obecności zapisu audycji i jej obrazu na stronie internetowej nadawcy.

Wskazane zostały też walory i niedostatki, mocne i słabe strony całości programu w realizacji zadań ustawowych i planów programowych.

D. Opisowa ocena jakości programu

Walory i mocne strony

- całkowity brak muzyki, akcent położony na audycje informacyjne i publicystyczne;
- brak audycji rozrywkowych;
- w serwisach prawidłowe oddzielenie informacji od komentarza i zaznaczenie źródeł wiadomości;
- w serwisach informacyjnych przeważnie brak słów nacechowanych (czasami pojedyncze);

- w audycjach publicystycznych jako goście występują eksperci i przedstawiciele różnych opcji politycznych;
- duża liczba interesujących audycji autorskich;
- przejrzyste prowadzona, dobrze zbudowana i aktualizowana strona internetowa.

Niedostatki i słabe strony

- znacząca przewaga publicystyki nad informacją;
- więcej reklam niż audycji kulturalnych;
- przesunięcie akcentu w newsach na partię rządzącą;
- brak forszpanu w wczesnorannych serwisach informacyjnych;
- w serwisach informacyjnych nieliczne błędy językowe, niepoprawna dykcja (głównie u serwisantów);
- za długie newsy w stosunku do długości całego serwisu;
- niedostateczna jakość wejść reporterskich oraz nagrań terenowych i telefonicznych;
- w audycjach publicystycznych (zwłaszcza w „Debacie poranka”) brak kontroli prowadzącego nad gośćmi, dysproporcje w czasie trwania wypowiedzi poszczególnych rozmówców;
- obecność pytań nieneutralnych w audycjach publicystycznych.

Ocena realizacji zasad pluralizmu, bezstronności i wyważenia

Audycje informacyjne

Informacje dnia PR24 stanowią najważniejszą część przekazu informacyjnego stacji. Nadawane są o każdej pełnej godzinie 24 godziny na dobę, bez powtórek. W badanym tygodniu czytającymi serwis byli: Robert

Kawka, Katarzyna Oklińska, Edyta Lewandowska, Ewa Wasążnik, Adrianna Calińska-Czaniecka, Dorota Wojtalczyk, Ewa Worobiec, Michał Koźlik, Błażej Prośniewski i Maria Furdyna. Poniższa tabela zawiera średnie procentowe ocen w skali wyznacznika obiektywizmu uzyskane przez poszczególnych lektorów.

Prowadzący	Kategoria	Nazwa audycji	Średnia ocena
Robert Kawka	Informacja	Informacje dnia PR24, Informacje dnia w skrócie	83,60%
Katarzyna Oklińska	Informacja	Informacje dnia PR24, Informacje dnia w skrócie	85,34%
Aleksandra Kozera	Informacja	Informacje dnia PR24, Informacje dnia w skrócie	87,55%
Edyta Lewandowska	Informacja	Informacje dnia PR24, Informacje dnia w skrócie	86,89%
Ewa Wasążnik	Informacja	Informacje dnia PR24, Informacje dnia w skrócie	85,97%
Adrianna Calińska-Czaniecka	Informacja	Informacje dnia PR24, Informacje dnia w skrócie	86,73%
Dorota Wojtalczyk	Informacja	Informacje dnia PR24	86,62%
Ewa Worobiec	Informacja	Informacje dnia PR24, Informacje dnia w skrócie	84,62%
Michał Koźlik	Informacja	Informacje dnia PR24	85,47%
Błażej Prośniewski	Informacja	Informacje dnia PR24	84,62%
Maria Furdyna	Informacja	Informacje dnia PR24	84,62%

Serwisy nie zawsze rozpoczynają się od forszpanu (jest tak we wczesnych porannych wydaniach), co może dziwić w wypadku rozgłośni stricte informacyjnej. W ciągu dnia początek stanowią poprawnie sformułowane, zrozumiałe zapowiedzi forszpanu.

Czas trwania serwisu jest zróżnicowany, krótsze są wydania poranne, wczesnym popołudniem trwają nieco dłużej, nawet ponad 6 minut. Nieunormowanie długości audycji nie jest wadą, jeśli jest to uzasadnione nasyceniem informacjami danej fazy dnia. Specjalne wydanie Informacji nazywane Podsumowaniem dnia zaczyna się o 21 i trwa prawie pół godziny. ma rozbudowaną strukturę, dłuższy forszpan i bardziej przekrojowe pojedyncze przekazy newsowe. Sama zawartość informacyjna audycji jest przygotowywana starannie, selekcja i kolejność newsów (gatekeeping) nie budzi zastrzeżeń. Również sposób czytania, zarówno ze względu na tempo i ton, jak i zrozumiałość językową są wystarczająco poprawne, choć zdarzają się wyjątki. Informacja oddzielona jest od komentarza, komentarze jedynie przytaczane, czytający nie wyrażają opinii, zachowują neutralność. Źródła przywoływane poprawnie (kilka wyjątków, kiedy nie podano afiliacji osoby wypowiadającej się lub pomyłono nazwisko dziennikarza przygotowującego relację). Duża liczba korespondencji dziennikarzy Polskiego Radia z zagranicy. Są wydania Informacji dnia, w których wszystkie newsy dotyczą zagranicy, zdarza się to zbyt często.

Pojedyncze newsy zwykle oscylują wokół jednej minuty, jednak zdarzają się nawet dwukrotnie dłuższe. Wyjątkiem jest wspomniane podsumowujące wydanie z godziny 21.

Technicznie audycja poprawna, drobne błędy zdarzają się podczas emitowania korespondencji z zagranicy (kilkosekundowe przerwy po lub przed emisją nagrania, zła jakość odtworzenia).

Poniższa tabela zawiera średnie wyniki średnie procentowe ocen w skali wyznacznika obiektywizmu uzyskane przez analizowane audycje informacyjne.

Nazwa audycji	Kategoria	Średnia ocena
Informacje dnia PR24	Informacja	83,25%
Informacje dnia w skrócie	Informacja	91,62%

Audycje publicystyczne

Goście zapraszani na debaty publicystyczne reprezentują zróżnicowane środowiska i pełne spektrum polityczne. Prowadzący debaty regulują czas wypowiedzi, wprowadzając równowagę i dbając o poprawne wyważenie audycji. Prowadzący, z niewielkimi wyjątkami, w sposób bezstronny i neutralny prowadzą dyskusję. Umiejętności kompozycyjne na ogół pozwalają im na kontrolowanie czasu i tempa audycji. Goście i uczestnicy debat przedstawiani są jednolicie, bez faworyzowania lub krytyki. Poniższa analiza dotyczy sześciu wybranych, reprezentatywnych dla programu stacji audycji publicystycznych: Debata poranka, Rozmowy PR24, Wrózenia z faktów, Kulisów spraw, Świata w południe i Świata w powiększeniu. W tabeli poniżej znajdują się oceny współczynnika obiektywizmu uzyskane przez poszczególnych prowadzących.

Prowadzący	Kategoria	Nazwa audycji	Średnia ocena
Krzysztof Świątek	Publicystyka	Debata poranka	71,67%
Dorota Kania	Publicystyka	Debata poranka	86,67%
Filip Memches	Publicystyka	Debata poranka	85,00%
Wiktor Świetlik	Publicystyka	Debata poranka	81,67%
Grzegorz Jankowski	Publicystyka	Debata poranka	90,00%
Adrian Klarenbach	Publicystyka	Rozmowa PR24	76,33%
Łukasz Warzecha	Publicystyka	Wrózenie z faktów	90,00%

Jerzy Jachowicz	Publicystyka	Kulisy spraw	86,67%
Łukasz Kurtz-Królikiewicz	Publicystyka	Kulisy spraw	86,67%
Rafał Dudkiewicz	Publicystyka	Kulisy spraw	91,67%
Wojciech Surmacz	Publicystyka	Kulisy spraw	86,67%
Paweł Lekki	Publicystyka	Świat w powiększeniu	91,67%
Agata Kasprolewicz	Publicystyka	Świat w powiększeniu, Świat w południe	89,17%
Michał Żakowski	Publicystyka	Świat w powiększeniu, Świat w południe	87,50%
Krzysztof Renik	Publicystyka	Świat w powiększeniu, Świat w południe	90,00%
Magdalena Skajewska	Publicystyka	Świat w powiększeniu, Świat w południe	87,50%
Adrian Bąk	Publicystyka	Świat w powiększeniu, Świat w południe	90,00%
Bogumił Husejnow	Publicystyka	Świat w powiększeniu	86,67%

Debata poranka

Audycja prowadzona w każdy dzień tygodnia przez innego prowadzącego. Prowadzący poprawnie, prawie zawsze zapowiadają autorów kolejnych wypowiedzi. W audycji uczestniczy dwoje lub troje dobrze dobranych gości – dziennikarzy, polityków, komentatorów. Często osoby wyraziście przeciwstawnych punktów widzenia lub opcji politycznych. Dobór jest zwykle bardzo poprawny, gwarantujący pluralizm. Ocena w skali procentowego poziomu obiektywizmu wysoka. Nieco niższa w wypadku pierwszego z prowadzących.

Poniedziałek, prowadzący Krzysztof Świątek. Niedopilnowana została proporcja czasu wypowiedzi. Długie wprowadzenia, przyśpieszenie pod koniec audycji. Trudno wytłumaczalna dysproporcja dotyczy zarówno globalnej sumy czasów wypowiedzi, jak i czasów trwania poszczególnych wypowiedzi. Suma wypowiedzi pierwszego gościa dwukrotnie krótsza. Różnica jest znacząca, oznacza wyraźną dysproporcję. W wielu momentach następują epizody wtrętów i przerwania rozmówców, szybka wymiana zdań bez ingerencji prowadzącego lub z ingerencją nieudaną.

Wtorek, prowadząca Dorota Kania. Moderowanie poprawne, spokojne, bez emocji. Bardzo rzadkie przerywania (w sumie 7 razy), częstsze dopowiedzenia. Pilnowana kolejność i proporcjonalność wypowiedzi. Prowadząca zawsze zapowiada autorów przed zabraniem głosu, często wręcz wywołując ich do odpowiedzi. Prowadząca trzykrotnie wprowadziła swoją wypowiedź w formie komentarza, przyjmując jedną z możliwych stron sporu politycznego, co nie jest uprawnione. Poprawny styl i ton prowadzącej audycję. Język używany przez dziennikarkę poprawny, z wyjątkiem niestety już nagminnie nawet przez dziennikarzy błędnie użytego słowa „odnośnie”. Prowadząca uprzystępnia słuchaczom otoczkę toczzonego dyskursu, informując o tym, czego w radiu nie widać: „profesor kiwa głową”, „profesor uśmiecha się”.

Środa, prowadzący Filip Memches. Moderowanie z początku utrudnione przez nieobecność zapowiadanego drugiego gościa. Prowadzenie rozmowy spokojne, bez emocji. Niezwykle rzadkie przerywania (w sumie 3 razy), nieczęste dopowiedzenia, brak podsumowań. Prowadzący zawsze zapowiada wypowiedź gościa przed zabraniem głosu, niekiedy wskazując do odpowiedzi. Po przerwie w audycji przypomina opinie wyrażone przed przerwą. Prowadzący nie ma problemu z kontrolowaniem dynamiki dyskusji, wykorzystuje zdyscyplinowanie uczestników. W audycji pojawiły się pojedyncze przypadki zarysowania swojej opinii lub przychylenia się do zdania wypowiedzianego przez gościa. Obecność słownictwa nacechowanego lub złośliwości ze strony gości, całkowity brak ze strony prowadzącego.

Prowadzący utrzymuje niską temperaturę debaty, nie umniejszając poziomu merytorycznego.

Czwartek, prowadzący Wiktor Świetlik. Moderowanie poprawne, w dużej mierze porządkujące. Pierwszy temat wprowadzony w atmosferze żartu. Prowadzenie debaty bez emocji. Niezbyt częste przerwania przez prowadzącego (w sumie 9 razy), najczęściej mające formę dopowiedzenia. Przerwania częściej następowały pomiędzy uczestnikami, niż od prowadzącego. Prowadzący nie ma problemu z kierowaniem głosami uczestników. Przy drugim z zadawanych pytań miał moment zawahania, zaplątania się we własne słowa. Miał miejsce jeden przypadek przedstawienia swojej opinii rozpoczęty od „Moim zdaniem...”.

Prowadzący panuje nad tokiem rozmowy, debata jest potoczysta, choć przeskok z tematu na temat nie sprawiają wrażenia istnienia założonego z góry planu audycji. Błędem było nagłe ucięcie audycji na koniec, bez ponownego przypomnienia osób obecnych w studiu.

Piątek, prowadzący Grzegorz Jankowski. Gośćmi było dwóch dyskutantów zróżnicowanych ideowo, reprezentujących różne środowiska – publicysta i działacz miejski. Obaj są komentatorami politycznymi, ale drugi z nich działa czynnie w polityce, zatem dobór uczestników nie jest poprawny. Proporcje czasów wypowiedzi zostały zachowane poprawnie. Wypowiedzi są krótkie, ale zarówno ich liczba, jak i suma czasów nie faworyzują żadnego uczestnika debaty. Prowadzący wprowadza tematy bez dłuższych wstępów.

Moderowanie poprawne, swobodne, porządkujące. Prowadzący wychodzi jednak często z roli koordynatora debaty przyjmując własne stanowisko i ustosunkowując się (krytycznie lub aprobatywnie) do tez wygłaszanych przez zaproszonych gości. Prowadzący niekiedy opowiada się wyraźnie po wybranej stronie, nie stroni od przedstawiania swojej opinii („Zgadzam się z red. Sakiewiczem”, „Nie zgadzam się z Janem Śpiewakiem”, „program jest słaby”, „nie zgadzam się z min. Streżyńską”).

Dziennikarz panuje nad tokiem rozmowy, debata jest dynamiczna dzięki szybkim wymianom zdań. Przypomina po przerwie o kwestiach wypowiedzianych przed. Kieruje kiedy trzeba dyskusję na nowe tory („Panowie, zmieńmy temat”).

Rozmowa PR24

Audycję prowadzi w badanym tygodniu Adrian Klarenbach. W każdej z audycji początek to energiczna, ale neutralna w tonie zapowiedź. Czas wypowiedzi gości jest proporcjonalny do wagi tematu i kompetencji rozmówcy. Zwykle krótkie, lapidarne dopowiedzenia i pytania prowadzącego.

Moderowanie prowadzącego jest opanowane, bez nadmiaru emocji, w dobrym tempie, zwykle nieczęste przerywania i częstsze dopowiedzenia a nawet dłuższe elementy polemicznej wymiany zdań. Prowadzący przyjmuje momentami postawę współeksperta. Podsuwa gotowe tezy, wskazuje wątki, przypomina fakty. Prowadzący przechodzi z tematu do tematu, w mniej lub bardziej uzasadniony sposób tworząc łańcuch tematyczny. W niektórych wypadkach moderowanie prowadzącego nasycone jest prowokującymi pytaniami i nutą ironiczną, a nawet szyderczą, kpiarską, prowokacyjną.

Prowadzący często wypowiada się dosadnie, operuje ironią, nadużywa słownictwa nacechowanego („zaklinać rzeczywistość”, „odczarować”, „puścić wodze fantazji”, „w co gra dziś”, niekiedy brutalne: „psychoprawica”, „porzwał sobie w gałę”, „król Europy”, „prezes spółdzielni”, „nie zgrillował was”, „urok osobisty pana senatora”), wręcz obraźliwego („jesteście totalni”). Obecność słownictwa nacechowanego ze strony prowadzącego bywa też formą krytyki i negatywnego komentarza („o ile ktoś wam doradza”, „było kluczenie, wątpienie”, „fatalny strzał”).

Prowadzący wczuwa się w rolę krytyka poszczególnych działań lub zaniechań. Niekiedy przykrywa tę postawę prowokacyjnymi stwierdzeniami („ja wam kibicuję”, „bo się martwię o was”, „spróbujmy zaatakować PiS”).

Dwukrotnie zdarzyły się niestosowne komentarze do wypowiedzi i stanowiska rozmówcy: „od razu muszę wejść w interakcję”, „tyle, to cały komentarz”. Szczególnie ten ostatni złośliwy wtręt, po chwili ciszy ze strony gościa, był niedopuszczalny.

Audycja naznaczona jest niewątpliwą sprawnością warsztatową, ale i niekiedy nadużywanym temperamentem polemicznym prowadzącego.

Wróżenie z faktów

Audycja autorska Łukasza Warzechy. Spokojny ton zapowiedzi gości, bez krytyki lub faworyzowania. Zwykle krótkie wprowadzenia do podtematów i dłuższe do tematów głównych. Czas wypowiedzi uczestników proporcjonalny do wagi tematu i kompetencji rozmówców. Moderowanie opanowane, spokojne, nawet wobec pojawiających się kontrowersji pomiędzy gośćmi, nieczęste przerywania, częściej dopowiedzenia, techniczne uzupełnienia, sprostowania, doprecyzowania („bądźmy precyzyjni”). Poprawny styl, język, spokojny ton prowadzącego audycję. Dobre panowanie nad tempem audycji. Uzupełnienie dla słuchacza poprzez informowanie o zachowaniu rozmówców („Państwo tego nie widzą, ale red. Stankowski podał swój tablet red. Włodarczykowi”). Prowadzący przechodzi łagodnie z tematu do tematu, w uzasadniony sposób tworząc łańcuch tematyczny. Obecność słownictwa nacechowanego znikoma ze strony prowadzącego (w przeciwieństwie do rozmówców). Prowadzący wymusza zakończenie audycji, ale nie jest to przerwanie w pół zdania („I tu musimy rozmowę skończyć”).

Kulisy spraw

Audycję prowadzą dziennikarze śledczy, a wśród tematów często pojawiają się wątki kryminalne – także jeśli stanowią one tło omawianych wydarzeń. Dużą zaletą programu jest merytoryczne przygotowanie dziennikarzy prowadzących dzięki czemu pojawiają się pytania, dotyczące mniej oczywistych aspektów sprawy. W audycji pojawiają się przede wszystkim eksperci, bardzo dobrze znający omawiane tematy – często są nimi autorzy

tekstów śledczych.

Warto zauważyć, że niektóre wypowiedzi ekspertów przedłużają się, co częściowo wynika z formuły audycji. W wielu przypadkach prowadzący powinni zadbać o nadanie audycji większego tempa. Mimo poruszania różnych aspektów, biorąc pod uwagę długość audycji, za jej wadę należy uznać także poświęcanie wydania tylko jednemu tematowi.

Świat w powiększeniu

Audycja – prowadzona przez różnych dziennikarzy – dotyczy spraw zagranicznych i wykorzystuje różne formy dziennikarskie. Pojawiają się zarówno wywiady, jak i np. relacje reporterskie. Dużą zaletą audycji jest oparcie jej na rozmowach z ekspertami. Długi czas trwania audycji pozwala na szczegółowe omówienie tematu. W audycji pojawiają się mniej popularne, a bardzo ciekawe tematy. Nawet jeśli jest mowa o wydarzeniach znanych już z serwisów informacyjnych, to często są one omawiane w mniej oczywistych aspektach.

Na docenienie zasługuje forma, w jakiej audycja obecna jest na stronie internetowej stacji.

Należy jednak zauważyć, że niektóre wypowiedzi ekspertów przedłużają się, co częściowo wynika z formuły audycji, ale w wielu przypadkach wymagałoby częstszego dynamizowania jej przebiegu przez prowadzącego. U części prowadzących powtarzają się błędy w dykcji, nieartykułowane dźwięki etc. – uwagi tej nie należy jednak odnosić bezwzględnie do całej audycji, ponieważ ma ona wielu prowadzących, którzy często się zmieniają.

Świat w południe

Audycja poświęcona jest tematowi zagranicznemu. Jest emitowana ok. 12.30 i trwa nieco ponad 20 minut. Spokojna kompozycja i długi czas trwania pozwalają wykorzystać wiedzę zapraszanych ekspertów i przekazać słuchaczom dużo informacji. Dużą wartością jest wykorzystywanie ekspertów nie tylko z dużych ośrodków akademickich, ale także z mniejszych uczelni i instytucji.

Często wydanie audycji ogranicza się do jednego tematu, co przy długim czasie trwania audycji zdecydowanie obniża jej dynamizm. Niekorzystnie na dynamikę audycji wpływają również przedłużające się wypowiedzi ekspertów. Częściowo wynika to z formuły audycji, jednak w wielu przypadkach prowadzący powinni interweniować i nadawać audycji większe tempo.

Bardzo dużym niedostatkim jest słaba obecność audycji na stronie internetowej stacji. Podstrona audycji jest zorganizowana według sprawdzonego przy innych audycjach schematu, jednak archiwum nie działa poprawnie i dostępne są tylko najnowsze odcinki. Wydania z próby objętej badaniem nie są wyświetlane. Wpłynęło to na znaczne obniżenie końcowej oceny audycji.

W poniższej tabeli umieszczone są sumaryczne średnie wyniki poszczególnych badanych jakościowo audycji i ich kategorii:

Nazwa audycji	Kategoria	Średnia ocena
Debata poranka	Publicystyka	83,00%
Rozmowa PR24	Publicystyka	76,33%
Wróżenie z faktów	Publicystyka	90,00%
Kulisy spraw	Publicystyka	87,92%
Świat w powiększeniu	Publicystyka	92,62%
Świat w południe	Publicystyka	83,67%

Kategoria	Średnia ocena
------------------	----------------------

Informacja	85,67%
Publicystyka	85,37%

Wyniki liczbowe procentowych współczynników z powyższych tabel odzwierciedlają ogólny dobry wynik analizy jakościowej realizacji zasad pluralizmu, bezstronności i wyważenia audycji składających się na program Polskiego Radia 24 w badanym tygodniu.